

A VAN ÉS A LESZ

Úgy tûnik, hogy az elmúlt hetekben a legtöbb televízió adó, rádió állomások, napi újságok, csak egy közös témáról beszélgettek. Leginkább csak azért mert ami történt, az rendkívüli eseménynek számított. Szokás szerint a megtörtént eseten senki sem tudott segíteni, csak beszélgetni róla. A téma pedig az időjárás volt. A vancouveri és a Vancouver szigeti szélzivatárok, a sok esőzés és ráadásul a váratlan hóesés is. Nem is beszélve a sok anyagi kárról amit az időjárás hagyott maga után. A BC-ben történt időjárás nem csak helybeli eseménynek számított, hanem nemzeti vonalon is ritkaságba ment. Ezért a CBC is az időjárással kezdte az esti híreket s e szerint ez már nemzeti eseménynek számított. Az utakat is lezárták a sok hóesés miatt, a repülőtereken is leállt a forgalom a rengeteg utas szomorúságára.

Amint tudjuk, az időjárás az egy mindenkori beszéd téma, annak ellenére, hogy valamit is tudnánk rajta segíteni. Horváth Dezső a MEK-ben, 2006 (Magyar Elektronikus Könyvtár) így vélekezik az időjárásról:

Körbe-körbe járok, mint a kerge birka, mondhatja, aki netán számon tartja, hányszor fanyalodtam már rá, hogy az időjárásról írjak, de bízom benne, a hiba nem egészen bennem van. Egyetlen példa nekem elég, de aki kevesli, vegye hozzá az eddigieket is. Száz ágra süt a nap. Tegnap is így tett. Megbolondult az idei tél, mert ez is szokása lett. Térdig érő hóban kellene caplatnunk, bundában dideregnünk, eddig rekordokat javítunk melegben. Nyakunkon van az esztendő leghidegebb napja kitüntető jelzőkkel fölszerelt január közepe, a tél közepe, és havat is alig láttunk, a hóvirág viszont virít.

Ki szoktam kerekezni a kertbe, csak azért, hogy azt is lássam, ameddig láthatom. Tegnap is kimentem és, föltehetően ma is arra csavarom a kormányt. Ez az egy kormány létezik, amelyiket kedvem szerint csavarhatom. Sándor szomszéd is ott volt, mert neki is szokása van. A tyúkjait legelteti a három asztalnyi pázsiton. Mondja mindjárt, köszönés után, ma még napsütésben dözölhetünk, de holnap aztán ránk borul a sűrű felhő. Legyintek neki a kormány két szarva közül: ne higgyen a hamis profétáknak

Itt aztán meg is állhatunk. Sértés ne legyen belőle, a meteorológiai zöldbékákat értem rajtuk. Jövendölésük maholnap a politikusi jóslásokhoz hasonlít, csak itt hamarabb kiderül, hogy a blöff az blöff. Mi pedig, két lábon járó emberiség, lessük és várjuk, mi lesz holnap, és észre se vesszük, ma nem az van, aminek tegnap jelezték. Idestova filozófiai magasságokba emelkedik a kérdés. Mára is ők jövendöltek sötét borongást és lám, szikrázó napsütés lett belőle. Szarva között a tőgyét. Szemrehányás egy csöpp sincsen benne, kisdud hazánk túlon túl nagy ahhoz, hogy minden pontjára lehetne előrejelzést adni. Az pedig, hogy többet tévednek, mint nem, azzal magyarázható, hogy ők sem veszik figyelembe,

amit Sándor szomszéd is eleresztett a füle mellett: Szeged a napfény városa.

Gyerekkorom körülményei hozták elő, hogy akkor még friss járású eszemmel belefurakodhattam az időjárás bugyraiba. A különbség csak annyi a volt meg a lesz között, hogy át kellett hangszerezelnem a dunántúli dialektust szegedire. Legkedveltebb műsorom a televízióban is, meg a rádióban is az időjárás-jelentés, mert azon tudok legnagyobbakat derülni. Estére kelvén mínusz négy fokot jövendölnek reggelre, és lesz belőle plusz öt fok.

Istenem, ők is hozott anyagból dolgoznak. Örök ellenzékiként mindig megnyugtat az a cáfolhatatlan tény, hogy időjárás mindig volt, és feltehetően sokáig lesz még. Megelőzte az emberiséget, és minden esélye meg van rá, hogy túl is élje. A lesz azonban annyira bizonytalan még most is, nálunk például, itt lenn, az Alföldön, naponta is képes késni. Az országnak több pontján is van Halesz például, és ezt is az időjárással meg a természettel hozzák kapcsolatba. Ha lesz, lesz, ha nem lesz, akkor Halesz. Olyasféle tévedést sejtek mögötte, amilyen a Halál családnevünkben van. A Haliból lett, de mivel annak semmi elfogadható értelme nem volt, elvitte a Halál.

Az időjárás tehát: mindig van, de nem mindig olyan lesz, amilyennek mondják. Az is ha lesz, lesz. Halesz. De jó lenne jó sokáig ki nem fogyni belőle!

Összeállította: Lábodi Pál

Szentgyörgyi Lajos (1928 - 2007)

Magyarországon, Szegeden született. Hosszú súlyos betegség után, 78 éves korában, elhunyt Szentgyörgyi Lajos, az Okanagan-i magyar közösség megbecsült tagja. Torontóból költöztek nejével Évával a völgybe és gyakran megfordultak a Magyar Egyesületben, rendszeresen eljártak a Magyar Keresztény Misszió gyülekezeteire. Az itteni magyarság tisztelettel gondol a jó indulatú és kedves Lajosra, akinek emléke sokáig élni fog az emlékezetünkben.

Nyugodjál békében!

A család, a barátok és az Okanagan-i magyar közösség.